Nr. 8. Mielec, dnia 15 lipca 1931 r. Rok XI.

# Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

## Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L. 890/Za/2/31. Mielec, dnia 9 lipca 1931.

W myśl reskryptu Pana Wojewody z dnia 26 czerwca 1931 L. Wt. 103/Za/1/31 polecam Zwierzchnościom gminnym podać do wiadomości ogółu ludności w sposób w gminie używany, że doniesienia o wybuchu zarazy u zwierząt należy kierować przez poszczególnych właścicieli do najbliższego Posterunku Policji Państwowej względnie osobiście lub pisemnie do Starostwa, a nie do Naczelnika gminy, a w razie niezgłoszenia do 24 godzin choroby względnie objawów chorobowych zwierzęcia żadne odszkodowania ze Skarbu Państwa przyznawane nie będą.

---

L. EW. 577/31. Mielec, dnia 10/VII 1931.

Celem uwolnienia gmin od ponoszenia kosztów związanych z przesyłaniem właściwym powiatowym komendom uzupełnień kart meldunkowych przez pocztę przesyłką poleconą, stosownie do § 30 instrukcji meldunkowej z roku 1926 w brzmieniu ustalonem w załączniku do okólnika Nr. 57 z dnia 18 kwietnia 1930 r. Nr. Wojsk. 55/6 (Zb.zarz. M. S. Wewn. str 774i str. 788 p. 7[, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Min. Spraw Wojskowych, zmieniając brzmienie powołanego paragrafu, postanawia skreślić zawarte w tym paragrafie w nawiasie końcowe słowa „(przesyłką poleconą) —

Wobec powyższego karty meldunkowe mogą być wysyłane, jako zwykłe przesyłki listowe.

---

L. 1014/Za/31. Mielec, dnia 6 lipca 1931.

W myśl reskryptu Województwa z dnia 22 czerwca br. L AK 1-218/31 opartego na zarządzeniu Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. polecam Zwierzchnościom gminnym wrazie dojścia do jego wiadomości o ewentualnem czyjemś zamiarze wywiezienia zagranicę jakiego cennego zabytku ruchomego, lub też o ewentualnem uskutecznieniu przez kogo „wykopaliska“ lub znalezieniu przez kogo jakiego przedmiotu przedhistorycznego lub archeologicznego natychmiast przedłożyła mi o tem wyczerpujące sprawozdanie.

---

L: 715/Ru/31. Mielec, dnia 14 lipca 1931.

Z odwołaniem się na wyjaśnienie w sprawie meldunków i ksiąg ludności, które zostały podane do wiadomości na sesji naczelników gmin w dniu 2-go lipca b. r. jeszcze raz przypominam najważniejsze przepisy dotyczące powyższej sprawy.

1) Przy składaniu przez ludność ankiety nie należy od niej żądać równoczesnego przedkładania wszystkich potrzebnych dokumentów.

2) Domowe księgi melduukowe (w Mielcu i Radomyślu wielkim) winny znajdować się zawsze w obrębie danej realności, a więc u właścicieli względnie prowadzącego w jego zastępstwie meldunki lub dozorcy domu.

3) Listy imienne (we wszystkich gminach) osób w domu zamieszkałych winny zawierać następujące rubryki—1) położenie (parter, I piętro) 2) numer mieszkania), 3) imię i nazwisko danego mieszkańca, 4) jego zawód.

Zarazem przypominam obowiązek zebrania ankiet najpóźniej do końca lipca br.

Z początkiem sierpnia należy przystąpić do założenia rejestru mieszkańców, które musi być bezwarunkowo ukończone do końca października 1931 r.

W tym celu P. Naczelnicy gmin obowiązani są zgłosić zapotrzebowanie druków na rejestry mieszkańców (wzór Nr. 6 str. 229 książki Bolesława Brodowskiego (tz. zapodać ogólną ilość mieszkańców gminy najdalej do końca lipca 1931. poczem zostaną one zamówiene i przesłane w pierwszej połowie sierpnia br.

Za ścisłe przestrzeganie terminów w wyszczególnionym okolniku czynię osobiście odpowiedzialnym P. Naczelnika gminy.

---

L: 1050/Bo/31, Mielec, dnia 15 lipca 1931.

Przed trzema tygodniami wydalił się z domu Jakóba Boćka wyrobnika ze Szczucina powiatu Dąbrowskiego syn jego Piotr Bociek, lat 26 wzrostu średniego, włosy blond, oczy niebieskie, bosy, w kaszkiecie, niezdrów na umyśle.

Polecam zarządzić poszukiwania za wyżej wymienionym i donieść mi bezzwłocznie o dodatnim wyniku. Negatywnych sprawozdań nie należy przedkładać.

L: 1044-Se-31. Mielec, dnia 15 lipca 1931.

W myśl reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 23 maja 1931 Nr. 2152-W-I-31 podanym mi do wiadomości reskryptem Pana Wojewody z dnia 26 czerwca 1931 L. Wt. 97-Se-1-93 wyjaśniam, że świadectwo pochodzenia zwierzęcia, przewidziane w § 4 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 22-go marca 1928 r (Dz. U R. P. Nr. 42 poz. 408), a wydane przez zarząd gminy, jest wolne od opłaty stemplowej, gdyż w myśl art. 154 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U R. P Nr. 98 poz. 570) opłacie stemplowej podlegają tylko świadectwa, wydane przez urzędy państwowe. Ponadto świadectwa weterynaryjne na mięso, mające być wprowadzone do innej miejscowości, a wydane w myśl rozporządzenia § 4 Ministerstwa Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 305) przez organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, wchodzące w zakres działania władz samorządowych opłacie stemplowej nie podlegają w myśl wyżej wymienionej ustawy,

---

L: 1049-Be-31. Mielec, dnia 15 lipca 1931.

Do Ministerstwa Pracy i Opieki Społ. oraz innych władz centralnych napływa cały szereg podań w sprawach otrzymania zasiłku z tytułu bezrobocia, pracy zapomóg i t. p.

Kierowanie podań bezpośrednio do władz najwyższych jest niecelowe gdyż ostatecznie podania te zostają przesłane urzędom spełniającym dane czynności do właściwego załatwienia, a wobec tego, iż przechodzą one przez szereg nieraz Ministerstw oraz instancyi sprawa się przewleka i częstokroć staje się już nieaktualną obarczając jedynie władze i urzędy bezużyteczną pracą.

Nadto petenci wskutek nieświadomości co do elementarn wymogów ustawowych w sprawie otrzymania zasiłku z Funduszu Bezrobocia zwracają się bardzo często z prośbami, które ze względu na wyraźne, obowiązujące w tej materji przepisy, uwzględnione być nie mogą, naraża to tylko bezrobotnych na wyzysk ze strony różnych „biur porad i próśb," które nie bacząc na interes bezrobotnego, podejmują się pisania podań, swój zysk jedynie mając na oku.

Celem zapobieżenia temu podaję do wiadomości następujące ogólne wskazówki.

I. W sprawach dostarczania pracy właściwe są wyłącznie Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy względnie ich oddziały. Bezrobotny winien natychmiast po utracie pracy przedewszystkiem zarejestrować się we właściwym Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy i tam czynić starania o uzyskanie pracy. Zgłaszanie podań o pracę do innych władz i urzędów jest niecelowe.

II. W sprawach zasiłku z Funduszu Bezrobocia właściwe są organa Funduszu Bezrobocia przytem:

1) Zarządy Obwodowe Funduszu Bezrobocia względnie instytucje zastępcze pełniące ich czynnoszi wydają decyzję w I-ej instancji.

2) Od decyzji Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia przysługuje zabezpieczenie w terminie dni 8. licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, prawo odwołania do Obw. Komisji Odwoławczej Funduszu Bezrobocia. działającej w siedzibie Zarządu Obwodowego, pismo odwoławcze bezrobotny winien wnieść do tego samego Zarządu Obwodowego, którego postanowienie zaskarża,

3) Orzeczenie Obwodowej Komisji Odwoławczej może być przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecz. na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia skasowane, zatem ewent. podania w tych sprawach należy kierować bezpośrednio do Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia.

Po wyczerpaniu podanego powyżej toko instancyj w sprawach zasiłku bezrobotnemu żadne środki prawne do uchylenia niekorzystnej dla siebie decyzji nie przysługują i wszelkie dalsze ubieganie się o zasiłek pozostanie bez skutku.

Bezrobotni winni szczególną uwagę zwrócić na czasokres, ustanowiony dla zgłoszenia prawa do świadczeń zabezpieczonych (miesiąc od rozwiązania stosunku najmu pracy) oraz czasokres wspomniany w punkcie 2 niniejszego pisma okólnego (8 dni od doręczenia decyzji Zarządu Obwodowego Funduszu bezrobocia,) gdyż bardzo częste są wypadki ich przekroczenia, w następstwie czego bezrobotny traci prawo do zasiłków względnie zamyka sobie drogę do załatwienia sprawy, w trybie odwoławczym.

---

L: 413-Pry-31. Mielec, 15-7 1931.

Według reskryptu Pana Wojewody z dnia 13-7 1931 L. Wt. I c. 420-31 stwierdzono urzędownie dnia 30 czerwca br. pryszczycę w powiecie Stopnickim Województwo Kieleckie.

Wobec powyższego polecam Zwierzchnościom gminnym ściśle przestrzegać aby z powiatu Stopnickiego nie wprowadzono pieszo zwierząt racicowych na terytorjum tut. powiatu.

**Starosta powiatowy: Balicki.**

## Rada powiatowa.

## Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: 901-31. Mielec, dnia 8 lipca 1931 r.

Wedle posiadanej wiadomości stwierdzono, że przyczyną licznych pożarów jakie miały miejsce na terenie tutejszego powiatu, były nieszczelności i wadliwości kominów.

Celem zapobierzenia na przyszłość temu niebezpieczeństwu oraz rozciągnięcia ściślejszego nadzoru nad wykonaniem czynności komisji policyjno ogniowych w tejże miejscowości, zwracam uwagę na rozporządzenie Urzędu Województwa w Krakowie z dnia 26 września roku 1924, L. 11740-pr. 1. które dotyczy przestrzegania przepisów policji ogniowej i czynności kontrolnej a w szczególności ustawy z dnia 10 lutego 1891 Dz. U. Kr. Nr. 18, oraz ustawy budowniczo ogniowej dla gmin wiejskich wydanej 28 lipca 1786 r.

Czynności kontroli komisji policyjno ogniowej są następujące:

1/ W skład komisji wchodzą jako przewodniczący jeden z członków Zwierzchności gminnej, a jako członkowie Naczelnik Ochot. Straży Pożarnej o ile jest na

miejscu majster kominiarski i inspektor milicji względnie policjant.

2) Komisja ta ma zbadać wszystkie kominy, czy ewentualnie wadliwość ich nie zwiększa niebezpieczeństwa pożaru, następnie zbadać czy na strychach nie znajdują się łatwopalne materjały, wreszcie stwierdzenie czy w każdym gospodarstwie znajdują się odpowiednie przybory pożarnicze: jak woda w beczce o ile nie ma studni, bosaki, drabina przystawna, i na dachu, tłumnica, latarnie i wiaderka na wodę.

3) Z dokonanej czynności tej komisji przedkładać będzie Zwierzchność Gminna co najmniej raz na kwartał sprawozdanie Tymczasowemu Wydziałowi powiatowemu według wzoru raportu przesłanego już tamtejszej Straży Pożarnej.

Tymczasowy Wydział powiatowy poleca Panu Naczelnikowi Gminy poświęcić w sprawie tej baczną uwagę, szczególnie obecnie w porze letniej i roztoczyć pilny nadzór nad całą tą sprawą, gdyż w razie zaniedbania byłby Pan Naczelnik Gminy pociągnięty do osobistej odpowiedzialności.

Z wykonania tego polecenia oczekuje Tymczasowy Wydział powiatowy odpowiedzi do dnia 15 go sierpnia 1931 r.

---

L: 2270-P-VI. Mielec, dnia 16 lipca 1931.

Tym. Wydział powiatowy przystępuje w roku bieżącym do wprowadzenia na terenie całego powiatu ustawy a nadzorze państwowym nad buhajami i knurami. Celem zaznajomienia się Zwierzchności gminnej i ogółu ludności z tą sprawą, podaję poniżej ustawę o nadzorze państwowym nad buhajami.

## USTAWA

z dnia 28 października 1925 r. Dz, U. R. P. Nr. 121 o nadzorze państwowym nad buhajami.

Art. 1. Pokrywanie cudzych krów i jałówek dozwolone jest tylko buhajami, uznanemi pod względem indywidualnym i rasowym za odpowiednie do celów hodowlanych dla danego okręgu hodowlanego.

Określenie cech, jakie pod względem indywidualnym i rasowym winny posiadać buhaje, uznane za odpowieenie do celów hodowlanych, należy do Ministra Rolnictwa i Dóbr Państw. po zasięgnięciu opinji właściwej Izby rolniczej, lub w razie jej braku—działających na danym obszarze społecznych organizacji rolniczych, których statuty zawierają postanowienia, przewidujące działalność na polu popierania hodowli zwierząt, a które Minister Rolnictwa i Dóbr Państw. do wydawania tych opinji powoła.

Art. 2. O uznaniu buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych pod względem indywidualnym i rasowym orzekają specjalne komisje kwalifikacyjne. Od orzeczeń komisji kwalifikacyjnych służyć będzie odwołanie do komisyj kwalifikacyjnych odwoławczych.

W skład każdej komisji kwalifikacyjnej winien wejść lekarz weterynaryjny.

Liczbę komisji, teren ich działania, skład komisji, sposób ich postępowania oraz tryb odwołań od orzeczeń komisji kwalifikacyjnych określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 3. Właściciel lub posiadacz buhaja, uznanego za odpowiedniego do celów hodowianych, otrzyma od właściwej komisji kwalifikacyjnej bezpłatne świadectwo uznania, dające mu prawo do pokrywania takim buhajem cudzych krów i jałówek na przeciąg najwyżej jednego roku dla danego okręgu hodowlanego (art. 1. ust. 1.)

Świadectwo uznania może być cofnięte przed upływem jego ważności, o ile buhaj okaże się w ciągu roku niezdatnym do rozpłodu.

Art. 4. Koszty uznania buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych ponosi właściwa izba rolnicza, a na obszarach, na których nie są czynne izby rolnicze, właściwe związki samorządu terytorjalnego.

Art. 5. Pasanie wspólne buhajów, nie uznanych za odpowiednie do celów hodowlanych, z cudzemi krowami i jałówkami, należącemi do różnych właścicieli, jest wzbronione.

Art. 6. Właściwe organa samorządu terytorjalnego (gminy oraz powiatowe związki samorządowe) obowiązane są zapewnić miejscowym rolnikom konieczną ilość buhajów, uznane za odpowiednie do celów hobowlanych w danynm okręgu hodowlanym. O ilości buhajów potrzebnej dla poszczególnych gmin, rozstrzygają właściwe organa wykonawcze samorządu powiatowego na podstawie opinji właściwej izby rolniczej, lub w braku izby rolniczej społecznych organizacji rolniczych, wymienionych w art. 1. ust. 2. niniejszej ustawy.

Art. 7. Koszty związane z zapewnieniem miejscowym rolnikom buhajów oraz ich utrzymaniem, ponoszą powiatowe związki samorządu terytorjalnego w wysokości 25 proc ogólnej sumy kosztów, Państwo w wysokości 10 proc. tejże sumy kosztów z budżetu Ministerstwa Roln. i Dóbr Państw. oraz zainteresowane gminy wysokości 65 proc. sumy tychże kosztów.—

Gminy sąsiadujące, lub gminy, mające małe ilości krów i jałówek, mogą się łączyć celem wspólnego kupna i utrzymania buhajów.

Zarząd gminy (magistrat miasta) winien ustanowić opłatę za stanowienie krów i jałówek gminnemi buhajami w wysokości, potrzebnej na pokrycie wydatków, połączonych z kupnem i utrzymaniem takich buhajów.

Na zakup i utrzymanie buhajów gminnych art. 6 winna być wstawiona odpowiednia kwota do budżetu samorządu powiatowego oraz do budżetu gminy wiejskiej lub miejskiej.

Jeżeli gmina, lub powiatowy związek samorządowy nie wstawią kredytu na ten cel do swego budżetu, wówczas właściwa władza nadzorcza wstawi do budżetu danej gminy lub powiatowego związku samorządowego odpowiedni kredyt przymusowo.

Art. 8. Winny pokrywania cudzych krów i jałówek buhajem, nieuznanym za odpowiedniego do celów hodowlanych, bez względu na to, czy pokrycie nastąpiło bezpłatnie, czy za opłatą.

b) winny wspólnego pasania buhaja w wieku powyżej 10 miesięcy, nieuznanego za odpowiedniego do celów hodowlanych, z cudzemi krowami, względnie jałówkami art. 5. karany będzie w drodze administracyjnej grzywną do 5 złotych.

Przy powtarzających się przekroczeniach kara będzie wymierzana dwukrotnie od wyżej wymienionej.

Dochód z grzywień wpływać będzie do właściwej gminy na zakupno buhajów gminnych.

W razie wydania orzeczenia karnego po myśli

art. niniejszego może władza administracyjna zarządzić na koszt i rezyko właściciela wytrzebienie buhaja nieodpowiedniego do celów hodowlanych

Art. 9. Do orzeczenia o czynach karalnych, przewidzianych w niniejszej ustawie, powołane są władze administracyjne I instancji

Przeciwko orzeczeniu władz administracyjnych I. instancji można w ciągu dni 14. od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tejże władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi wedle przepisów postanowień, obowiązujących w I. instancji sądowej. Na obszarze mocy obowiązującej niemieckiej ustawy postępowania karnego z r. 1877. właściwe są sądy powiatowe oraz stosuje się przepisy o policyjnych rozporządzeniach karnych.

Art. 10 Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych władny jest po zasięgnięciu opinji właściwej izby rolniczej, lub w braku izby rolniczej, społecznych organizacji rolniczych, wymienionych w art. 1. ust. 2 tudzież po zasięgnięciu opinji właściwego samorządu terytorjalnego rozciągnąć w drodze rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw, stosowanie postanowień niniejszej ustawy na pewnych obszarach do owiec i trzody chlewnej,

Art. 11. Termin wprowadzenia w życie postanowień ustawy na obszarze poszczególnych powiatów lub części powiatów określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, ogłoszone w Dz. U. Rz. P., a wydane na podstawie wniosku właściwego związku powiatowego samorządu terytorjalnego, powziętego po zasięgnięciu opinji rad gminnych wszystkich gmin, na których obszarze zamierzone jest wprowadzenie w życie postanowień ustawy.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państw. zasięgnie również opinji właściwej izby rolniczej lub w braku izby rolniczej opinji społecznych organizacji rolniczych, wymienionych w art. 1. ust. 2. niniejszej ustawy.

Art. 12. W województwach, w których izby rolnicze nie są zorganizowane lub w których nie działają społeczne organizacji rolnicze, odpowiadające warunkom, określonym w art. 1. ust, 2. czynności izb rolniczych lub społecznych organizacji rolniczych, wynikające z niniejszej ustawy, Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych może przekazać podległym mu organom administracji państw. i organom właściwych związków samorządu terytorjalnego.

Art. 13. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Roln. i Dóbr Państw., a co do art. 8, 9 i 10 w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewn. i Sprawiedliwości.

Art. 14. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Równocześnie tracą moc wszelkie obowiązujące ustawy i przepisy w przedmiotach unormowanych tą ustawą.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów: W. Grabski.
Min, Rol. i Dóbr Państw. Janicki.
Minister Spraw Wewn. W. Raczkiewicz.
Minister Sprawiedliwości: A. Zychliński.

## Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 3 sierpnia 1927 r.

do ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami.

Na mocy art. 13. ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państw. nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121 poz. 868) zarządzam co następuje:

Do Art. 1. § 1. Do wydawania opinji, przewidzianych w art. 1, 6, 10 i 11 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P Nr. 121. poz. 868), powołuje się dla obszarów nieobjętych działalnością izb rolniczych następujące społeczne organizacje rolnicze:

| **Nazwa organizacji** | DLA OBSZARÓW WOJEWÓDZTW |
|---|---|
| Centralne Towarzystwo Rolnicze w Warszawie.<br>Centralny Związek Kółek Rolniczych w Warszawie. | Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Warszawskiego i Łódzkiego. |
| Nowogrodzkie Woj. Tow. Rol. w Baranowiczach.<br>Zwiazek Kółek Rol. Ziemi Nowogrodzkiej w Nowogródku. | Nowogrodzkiego. |
| Radę Woj. Okr. Tow. Roln. Województwa Poleskiego w Brześciu n/B.<br>Poleski Woj. Zw. Kółek Roln. w Brześciu n/B. | Poleskiego |
| Wileńskie Tow. Rol. w Wilnie.<br>Związek Kółek i Org Rol Ziemi Wileńskiej w Wilnie | Wileńskiego |
| Wołyńskie Tow. Roln. w Łucku.<br>Związek Kółek Roln. Woj. Wołyńskiego w Łucku. | Wołyńskiego. |
| Małopolskie Towarzystwo Rolnicze w Krakowie. | Krakowskiego |
| Towarzystwo Gospodarskie Wschodniej Małopolski we Lwowie.<br>Małopolskie Towarzystwo Rolnicze w Krakowie, | Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego. |

Do art. 2 i 3. §. 2. Do uznawania buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych powołuje się komisje kwalifikacyjne.

Komisja kwalifikacyjna składa się z powołanych na lat trzy przewodniczącego i dwóch członków. Przewodniczącym komisji jest przedstawiciel powiatowego związku samorządu terytorjalnego, wybrany przez organ wykonawczy tego związku z pośród osób obeznanych dokładnie z hodowlą bydła. Członkami Komisji są: przedstawiciel izby rolniczej, a na obszarach nieobjętych działalnością izb rolniczych—przedstawiciel społecznych organizacji rolniczych, powołanych, stosownie do §. 1. niniejszego rozporządzenia, do wydawania opinji na obszarze odnośnych województw, wyznaczony wspólnie przez te organizacje oraz samorządowy lub prywatny lekarz weterynaryjny, powołany przez przewodniczącego organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego lub w razie braku lekarza takiego, państwowy lekarz weterynaryjny, powołany przez władze administracyjne I-ej instancji. Powołani będą również w sposób ustalony w ustępie poprzednim niniejszego paragrafu na lat trzy zastępca przewodniczącego oraz zastępcy członków komisji.

W razie nieobecności przedstawiciela izby rolniczej lub społecznych organizacji rolniczych albo jego zastępcy, przewodniczący komisji może powołać zastępczo jednego członka komisji z pośród miejscowej ludności, a w razie nieobecności lekarza weterynaryjnego lub jego zastępcy—innego lekarza weterynaryjnego.

Do ważności orzeczeń komisji kwalifikacyjnych potrzebna jest obecność wszystkich członków komisji.

Orzeczenia komisji zapadają większością głosów.

Okręg działania komisji kwalifikacyjnej nie może przekraczać obszaru powiatu.

§. 3. Uznawanie buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych odbywać się będzie na podstawie oględzin buhajów, przedsiębranych na przeglądach.

Przewodniczący organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego podzieli, w porozumieniu z przewodniczącym komisji, okręgi działania komisji na okręgi przeglądowe oraz oznaczać będzie miejsce i termin odbywania przeglądu w poszczególnych okręgach przeglądowych.

Uznawanie buhajów odbywać się będzie raz do roku i powinno być ukończone do końca kwietnia. W razie potrzeby przewodniczący organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego może, w porozumieniu z przewodniczącym komisji, zarządzić w poszczególnych okręgach przeglądowych dodatkowy przegląd buhajów, które nie mogły być doprowadzone do przeglądu głównego, odbytego w terminie do końca kwietnia.

§ 4. Przewodniczący organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego podawać będzie ogłoszenie o miejscu i dniu odbywania przeglądu do powszechnej wiadomości w każdej miejscowości w sposób przyjęty w danej miejscowości przynajmniej na 15. dni przed terminem przeglądu.—

§. 5. Świadectwo uznania buhaja za odpowiedniego do celów hodowlanych winno być wystawione według wzoru załączonego do niniejszego rozporządzenia (załącznik Nr. 1) i podpisane przez przewodniczącego komisji oraz zaopatrzone pieczęcią komisji.

§. 6. Orzeczenie komisji kwalifikacyjnej winno być wydane i zakomunikowane właścicielom lub ich zastępcom bezpośrednio po dokonaniu oględzin buhaja. Od orzeczeń komisji kwalifikacyjnych można się odwołać do komisji kwalifikacyjnej odwoławczej.

Odwołanie winno być wniesione do właściwej komisji kwalifikacyjnej odwoławczej w ciągu dni 14. od dnia wydania orzeczenia.

§. 7. Do rozstrzygania odwołań od orzeczeń komisji kwalifikacyjnych powołuje się w siedzibie urzędów wojewódzkich komisje kwalifikacyjne odwoławcze po jednej na każde województwo.

Komisja kwalifikacyjna odwoławcza składa się z powołanych na lat trzy przewodniczącego i dwóch członków. Przewodniczącym komisji jest przedstawiciel wojewódzkiego związku samorządu terytorjalnego, wybrany przez organ wykonawczy tego związku z pośród osób, obeznanych dokładnie z hodowlą bydła.

Członkami komisji są: przedstawiciel izby rolniczej, a na obszarach nieobjętych działalnością izb rolniczych — przedstawiciel społecznych organizacji rolniczych, powołanych stosownie do §. 1. niniejszego rozporządzenia do wydawania opinji na obszarze odnośnych województw, wyznaczony wspólnie przez te organizacje, oraz lekarz weterynaryjny wyznaczony przez wojewodę.

Aż do czasu wprowadzenia samorządu wojewódzkiego na zasadach, ustalonych ustawą z dnia 25 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90. poz. 829) wyznacza przewodniczącego z pośród osób obeznanych dokładnie z hodowlą bydła na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego—Wybział wojewódzki, na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego—Tym. Wydział Samorządowy we Lwowie, a na pozostałym obszarze Państwa—Wojewoda po zasięgnięciu opinji Rady Wojewódzkiej tam, gdzie ona istnieje.

Do komisji kwalifikacyjnych odwoławczych mają analogiczne zastosowanie postanowienia ustępów 3-6 § 2 niniejszego rozporządzenia.

Orzeczenie komisji kwalifikacyjnej odwoławczej są ostateczne i powinny być wydane i doręczone osobom zainteresowanym przed upływem 2 miesięay od dnia wniesienia odwołania.

§ 8. O dniu i miejscu przeglądu buhajów przez komisję kwalifkacyjną odwoławczą wojewoda poda do wiadomości powszechnej na 15 dni. przed przeglądem.

§. 9. Komisja kwalifikacyjna winna w ciągu dwóch miesięcy od dnia ukończenia przeglądu przedstawić organowi wykonawczemu powiatowego związku samorządu terytorjalnego sprawozdanie ze swych czynności oraz wykaz buhajów uznanych, sporządzony według wzoru, załączonego do niniejszego rozporządzenia (załącznik Nr. 2)

Do art. 4. § 10. Koszty uznawania buhajów za odpowiednie do celów hodowlanych obejmują wydatki związane z działalnością komisji kwalifikacyjnych (§§ 2—9). a wszczególności zwrot przewodniczącemu i członkom komisji za ich udział w czynnościach komisji, kosztów podróży i diet.

Koszty podróży i diety oblicza się dla przewodniczącego komisji według VII. grupy uposażenia, a

dla członków komisji według VIII grupy uposażenia urzędników państwowych. W wypadku, gdy w instytucji delegującej obowiązują wyższe normy, przewodniczący i członkowie komisji otrzymują zwrot kosztów podróży i diet według tych wyższych norm.

Do art. 6 i 7. §. 11. Z rządy gmin, na obszarze których działania zostanie wprowadzona w życie ustawa o nadzorze państwowym nad buhajami, obowiązane są przedstawiać organowi wykonawczemu powiatowego związku samorządu terytorjalnego corocznie do dnia 15, stycznia następnego roku wykaz stanu bydła rogatego i buhajów, znajdujących się w dniu 1. grudnia poprzedniego roku na terenie gminy (załącznik Nr. 3 i 4).

§. 12 Na podstawie wykazów stanu bydła rogatego (§ 11), sprawozdań z działalności komisji (§ 9) oraz opinji izby rolniczej, a na obszarach nie objętych działalnością izb rolniczych, opinji organizacji rolniczych, powołanych stosownie do § 1 niniejszego rozporządzenia do wydawania opinji na obszarze odnośnych województw, organ wykonawczy powiatowego związku samorządu terytorjalnego ustala ilość buhajów potrzebną dla poszczególnych gmin.

O ile na obszarze gminy ilość bubajów uznanych za odpowiednie do celów hodowianych, a stanowiących własność prywatną lub związków publicznych będzie mniejsza od ilości buhajów ustalonych dla gmin, stosownie do ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu, organ wykonawczy powiatowego związku samorządu terytorjalnego oznaczy ilość buhajów, które gmina winna w danym roku budżetowym zukupić lub wynająć w takim terminie, aby zarząd gminy mógł wstawić do budżetu potrzebną kwotę na zakup lub wynajęcie buhajów.

Zarząd gminy obowiązany jest na podstawie decyzji organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego, wydanej stosownie do ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu, wstawić odpowiednią sumę do budżetu gminy na zakup lub wynajęcie buhajów i ich utrzymanie.

Do art. 11. § 13. Wnioski powiatowych związków samorządu terytorjalnego o wprowadzenie w życie postanowień ustawy o nadzorze państwowym nad buhajami winny być przedstawiane Ministerstwu Rolnictwa za pośrednictwem właściwego wojewody.

Wniosek taki powinien zawierać:

a) projektowany termin wprowadzenia w życie ust.

b) wyszczególnienie obszaru, na którym projektuje się wprowadzić ustawę.

c) projektowaną ilość komisji kwalifikacyjnych z oznaczeniem ich obszaru działania i siedziby.

Do wniosku należy załączyć:

a) uchwałę organu uchwalającego powiatowego związku samorządu terytorjalnego o wprowadzenie w życie ustawy:

b) opinje rad gminnych wszystkich gmin, na których obszarze zamierzone jest wprowadzenie w życie ustawy,

c) uchwałę organu wykonawczego powiatowego związku samorządu terytorjalnego o ilości buhajów potrzebnej w pierwszym roku dla poszczególnych gmin,

d) preliminarz kosztów nu pokrycie wydatków wynikających z art. 7, ustawy o nadzorze państwowym nad buhajami na pierwszy rok budżetowy.

§, 14, Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: K. Niezabitowski m. p,

---

L: 2042-P-I. Mielec, dnia 2 lipca 1931.

Wskutek reskryptu Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie z 13 czerwca 1931 r. L, Sam. I 158-podaje do wiadomości, iż, celem niesienia pomocy kamieniołomom w Klesowie (powiat Sarneńskie-Województwo Poleskie), którym zagraża unieruchomienie, z powodu braku zamówień, a w następstwie utrata pracy dla 1 500 robotników, należałoby większą część zamówień związków samorządowych na tłuczeń lub kostkę brukową, z uwzględnieniem interesów tych Związków, kierować do tej kopalni,

Podając powyższe do wiadomości Tymczasowy Wydział powiatowy, zaleca Zwierzchnościom gminnym zamówienie na kamień drogowy lub brukowiec, kierować ile możności do tej kopalni,

---

L: 2056-P-VII. Mielec, 13 lipca 1931 r.

Ze względu na zbliżającą się obecnie porę najodpowiedniejszą do rozpoczęcia akcji tępienia szczurów i myszy Tymczasowy Wydział Powiatowy oznajmia, że firma „Serovac" zgłosiła do Tym. Wydziału Powiatowego preparaty Ratynę i Ratyninę uznane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych a dające przy tępieniu szczurów i myszy polnych znakomite wyniki.

Po bliższe informacje należy się zgłaszać do T. Wydziału Powiat. w Mielcu, do inspektora rolniczego Pana Brąglewicza.

Wskazanem jest, by o ile możności wszystkie gminy przystąpiły do tępienia gryzoniów.

---

L: 1971-P-1. Mielec, dnia 9 lipca 1931.

Tymczasowy Wydział powiatowy podaje do wiadomości, iż Dyrekcja szkoły handlowej specjalnej w Jarosławiu (Małopolska) nadsyła garść informacji o ustroju szkoły, który jest jedyny w swoim rodzaju i godny naśladowania.

Jarosławska 4-klasowa średnia szkoła handlowa specjalizuje w dwóch kierunkach: w spółdzielczym i administracyjno-rachunkowym. Po dwóch latach normalnej nauki może młodzież iść na sprzedawców do sklepów, po trzech na kantorzystów do handlu, przemysłu, bankowości i rolnictwa, studjum 4-letnie wyprowadza młodzież już to na kierowników w Spółdzielniach jużto na rachunkowych w związkach komunalnych i w urzędach skarbowych, Wychowanie młodzieży postawione na pierwszy plan działalności. Klasa 4-ta stoi na wysokości 8. klasy gimnazjalnej.

Po ewentualne bliższe informacje najlepiej zwrócić się wprost do szkoły.

**Za Tymczasowy Wydział powiatowy:**

**Starosta powiatowy: (-) M, Balicki.**

Nakładem Starostwa i T, Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński. sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.